

Forhandling

Ole Donner (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på udlændingeområdet, hr. Poul Nødgaard, ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det foreliggende lovforslag, og vi beklager meget, at der er ændret på reglerne, så det nu bliver sværere at komme ned i substansen af disse lovforslag. Men hr. Poul Nødgaard vil ved andenbehandlingen komme med en nærmere redegørelse for lovforslaget og nærmere forklare, hvorfor vi ikke kan støtte forslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Helge Adam Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Den konservative folketingsgruppe kan støtte, at de fleste af de personer, der er opført på lovforslaget, kan blive danske statsborgere. De har opfyldt de gældende bestemmelser og har levet op til de krav, der stilles, for at man kan blive fuldgældige medlemmer af det danske samfund med alle de pligter og rettigheder, dette medfører. Men jeg vil godt atter i dag nævne, at Det Konservative Folkeparti finder, at der stilles for få krav for at opnå dansk statsborgerskab, og derfor vil vi igen i den kommende folketingssamling søge at skaffe flertal for at ændre reglerne på en række områder.

Vedrørende de konkrete navne, der står på dette lovforslag, må jeg desværre igen konstatere, at de regler, som et flertallet i Folketinget udenom Det Konservative Folkeparti har fastlagt, betyder, at der er medtaget personer, som har begået grov, personfarlig kriminalitet, ligesom der også er enkelte, der ikke kan tale dansk, uden at der er nogen lægelig årsag til dette. Alle disse personer vil vi stille ændringsforslag om og foreslå, at de ved andenbehandlingen udtages af lovforslaget. Men vi kender jo flertallets holdning til dette spørgsmål. De vil gøre alle til danske statsborgere, men vi stiller ændringsforslagene alligevel, så hver enkelt folketingsmedlem ved andenbehandlingen kan afgøre med sig selv, om man vil stemme ja eller nej. Den konservative folketingsgruppe siger i hvert fald nej til de personer, jeg her har omtalt.

Tom Behnke (FRI):

Går det, som det plejer at gå, vil man selvfølgelig kunne holde en lang tale om, hvilke perso-

ner der er med i forslaget, og hvilke kriterier de ikke opfylder efter Frihed 2000's opfattelse. Men da vi rent faktisk på nuværende tidspunkt ved ganske lidt om ansøgerne, vil jeg vente med at redegøre for, hvordan vi forholder os til ansøgerne, til efter afslutningen af udvalgsbehandlingen, altså ved andenbehandlingen af forslaget.

Vi vil naturligvis under udvalgsarbejdet stille de spørgsmål, som vi plejer at stille, så vi kan få afdækket, hvem af ansøgerne der har begået kriminalitet, hvem der ikke er i stand til at forsørge sig selv, og hvem der har gæld til det offentlige osv., og så vil vi under andenbehandlingen, i forbindelse med at vi stiller en række ændringsforslag til lovforslaget, tage debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 278: Forslag til lov for Grønland om ansvarsforholdene på medieområdet.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 12/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Mellem det grønlandske hjemmestyre og den danske regering er der aftalt et regelsæt gående ud på, at hjemmestyret kan overtage lovgivningsområder i det omfang og i den takt, de grønlandske myndigheder ønsker det. Et godt og et rigtigt princip.

Det foreliggende forslag er et led i dette regelsæt, idet hjemmestyret har ønsket at overtage kompetencen på medieansvarsområdet.

Ved overdragelsen vil den hidtidige medieansvarslov fortsat være gældende i Grønland, indtil hjemmestyret eventuelt har gennemført ny lovgivning på området. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at overdragelsen og dermed eventuelt kommende nye regler har vakt en del debat i journalistkredse først og fremmest i Grønland, men til dels også i Danmark.

En naturlig konsekvens af kompetenceoverdragelsen er, at den videre debat om problemerne og om eventuelle nye regler hører hjemme i den grønlandske offentlige debat og skal løses af de grønlandske politikere.

Vi kan, som jeg startede med at sige, støtte dette lovforslag og tilsiger det en hurtig behandling, og dette gælder også Det Radikale Venstre.

Kristian Jensen (V):

Det er en lille lovændring, vi har her, der vedrører reglerne for medieområdet på Grønland. Det er en nem lille sag, og derfor er der en enkelt ting, der undrer mig meget, nemlig at baggrunden for det her er, at Grønlands Landsting i sin forårssamling 1996 – i forårssamlingen 1996! – drøftede det her og havde et ønske om at overtage sagsområdet, og først nu her i foråret år 2000 kommer det frem til, at vi lovbehandler det i det danske Folketing.

Det undrer mig, at det tager 4 år i Justitsministeriet at finde frem til, hvilke paragraffer der skal ændres, for at Grønlands hjemmestyre kan overtage dette område.

Det kunne da være rart at få at vide, hvorfor lovgivningen kommer så sent, og det kunne være rart at vide, hvorfor en lov, der har sit udspring i 1996 og dermed bør være godt gennemarbejdet, skal fremsættes så sent som den 12. april i et folketingsår, hvor vi sandt for dyden har rigeligt at se til.

Alle disse betragtninger om, hvorfor det har taget så lang tid, skal dog ikke komme selve lovforslaget til skade, da vi i Venstre mener, at det er en fornuftig lovændring, at vi overdrager beføjelserne på medieområdet til det grønlandske hjemmestyre.

Vi har også bidt mærke i, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, at der har været debat om, i hvilken grad det nu ville blive hjemmestyret og Landstinget, der skulle definere god presseskik, og vi ville da gerne vide,

hvilke overvejelser Landstinget har haft i sin tid, da det bad om svaret.

Selv om det ligger nogle år tilbage, må det være muligt for Justitsministeriet at oversende de redegørelser og forhandlinger til udvalget, der har været i Landstinget i sin tid.

Jeg skal på Venstres vegne sige, at vi støtter lovforslaget, at vi gerne vil hjælpe til en hurtig udvalgsbehandling, og jeg skal også på Kristeligt Folkepartis vegne sige, at de støtter lovforslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Den konservative folketingsgruppe kan støtte lovforslaget, der er lavet efter ønske af det grønlandske hjemmestyre og betyder, at Grønland nu selv får kompetencen til at fastsætte regler om ansvarsforholdene på medieområdet. Det finder vi godt og naturligt og vil derfor gerne medvirke til, at dette lovforslag får en hurtig gang her i Folketinget.

Anne Baastrup (SF):

Da SF's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg bare meddele, at SF støtter lovforslaget.

Ole Donner (DF):

Som det er fremgået fra flere af ordførerne, er det jo et enkelt forslag, vi har liggende her, og jeg skal sige, at vi i Dansk Folkeparti støtter lovforslaget. Vi synes, det er en god ting, at man overdrager de her forhold til det grønlandske hjemmestyre, og vi vil medvirke til en hurtig sagsbehandling og vedtagelse af lovforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil også på Enhedslistens vegne bare sige, at vi støtter lovforslaget om, at de omtalte områder flyttes til Grønlands ansvarsområde. Det synes vi er en god proces. Grønlands Landsting har ønsket det, og konsekvenserne vil være, at Grønlands hjemmestyre så får kompetencen til at foretage nøjagtig den samme regulering, som Folketinget kan foretage på medieområdet for Danmarks vedkommende.

Vi synes, det er en god proces, at flere ting rykker derover, og støtter lovforslaget.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 støtter også lovforslaget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive modtagelse af dette lovforslag. Det har jo været et længe næret ønske fra det grønlandske hjemmestyre at kunne overtage kompetencen på medieansvarsområdet, sådan at det overgår til direkte at blive reguleret af de grønlandske parlamentariske myndigheder, af det grønlandske Landsting.

Jeg er glad for, at et stort, bredt flertal er enig om at fastholde den praksis, vi har, at når hjemmestyret i Grønland ønsker at hjemtage et område, som ikke har betydning for rammerne for rigsfællesskabet, så bakker et meget bredt flertal bakker op om at give den bemyndigelse via lov til, at det kan overdrages til hjemmestyremyndighederne i Grønland.

Det er klart, at lovforslaget her jo har givet anledning til en debat i de grønlandske medier og med de organisationer, der er på medieområdet, nemlig Danske Dagblades Forening og Dansk Journalistforbund, som også organiserer grønlandske medier og medarbejderne hos de grønlandske medier, som jeg også har haft lejlighed til at have et møde med om sagen, og jeg har også haft lejlighed til at skrive en artikel i en grønlandsk avis.

Det, som har givet anledning til debatten, er et spørgsmål om, hvad der er god presseetik, og det er jo et område, vi efter den danske medieansvarslov har overdraget til selvregulering hos danske medier, hvor de danske medier selv har fastlagt, hvad der er god presseetik, og det er en regulering, som medierne selv skal sikre håndhævet.

Når vi nu overfører det her ansvar for at regulere feltet til de grønlandske medier, så er det altså en kompetence, som ligger hos det grønlandske Landsting, hos de parlamentariske myndigheder, men det er jo altså ikke en betingelse, at de rammer skal fyldes ud af Landstinget. Det kan her vælge det samme som i Danmark, nemlig at overlade det til en selvregulering i medierne at fastlægge, hvad der er god presseetik.

Men det er klart, at den fremtidige regulering, også for så vidt angår pressen i Grønland, naturligvis fortsat skal ske inden for rammerne af grundlovens og menneskerettighedskonventionens regler om ytringsfrihed.

Hr. Kristian Jensen fra Venstre stillede mig et spørgsmål om historien i tilblivelsen af lovforslaget her, og det er korrekt, som det også er

gengivet i lovforslaget, at ønsket blev fremsat af Grønlands Landsting i forårssamlingen 1996.

Nu er det sådan, at den danske lovgivning først blev ikraftsat i 1997, og der er altså først endeligt blevet taget stilling til spørgsmålet fra det grønlandske Landstings side her den 8. marts 2000, og det er jo altså baggrunden for, at lovforslaget først kommer på Folketingets bord, efter at det grønlandske Landsting har afgivet sit endelige hørings svar på det lovforslag, som har været sendt i høring.

Høringsprocessen, skal jeg sige, har af Landstinget været sat i kraft allerede i 1999, men først den 8. marts tog det stilling, og hvis hr. Kristian Jensen fra Venstre ønsker at se alt det på skrift, så er jeg naturligvis rede til også i et skriftligt svar at redegøre for historien i tilblivelsen af lovgivningen.

Der er altså ikke tale om lovsjusk her. Tingene har taget den tid, de skal, men der, hvor tingene i høj grad har taget tid, er også hos de grønlandske myndigheder, men der er ikke noget særskilt forkert ved, at de grønlandske myndigheder tænker sig godt og grundigt om, og at det har fået den parlamentariske behandling, som det har skullet have.

Med de faldne ord fra ordførerne ser jeg frem til en konstruktiv og god udvalgsbehandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer og stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det nævnte udvalg.

Der er til dette valg anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 97 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Enhedslisten;

en gruppe på 80 medlemmer: Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Kristeligt Folkeparti og Frihed 2000.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Hans-Pavia Rosing (S)
- 2 Helen Beim (S)
- 3 Dorte Bennedsen (S)
- 4 Jørn Pedersen (S)
- 5 Hugo Sørensen (S)
- 6 Kristen Touborg (SF)
- 7 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 8 Dorit Myltoft (RV)
- 9 Jette Gottlieb (EL)
- 10 Erik Jacobsen (V)
- 11 Ellen Kristensen (V)
- 12 Kristian Jensen (V)
- 13 Peter Hansen-Nord (V)
- 14 Helge Adam Møller (KF)
- 15 Per Stig Møller (KF)
- 16 Ole Donner (DF)
- 17 Kirsten Jacobsen (FRI)

Til stedfortrædere:

- 1-5 Søren Hansen (S)
Helge Mortensen (S)
- 6 Anni Svanholt (SF)
- 7 Ebbe Kalnæs (CD)
- 8 Vibeke Pescardt (RV)
- 10-13 Christian Mejdaahl (V)
Harald Kjøller (V)
- 14-15 Kaj Ikast (KF)
- 16 Mogens Andreasen (DF)
- 17 Tove Videbæk (KRF)

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 281: Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Forældelse, styrket indsats mod seksuelt misbrug af børn og unge samt IT-efterforskning).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 27/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Sandy Brinck (S):**

Seksuelt misbrug af børn er noget af det mest modbydelige, jeg kan forestille mig. Både i be-

folkningen og her i Tinget er vi meget optaget af problemstillingen, og jeg skal på vegne af den socialdemokratiske gruppe starte med at udtrykke stor glæde over det lovforslag, vi nu skal behandle, hvor der indføres en række gode tiltag mod disse grove overgreb.

Det er for os i Socialdemokratiet grundlæggende, at vi i diskussionen om foranstaltningerne mod seksuelt misbrug af børn tager udgangspunkt i beskyttelsen af det enkelte barn. Det er vigtigt for mig at understrege, at det netop er de situationer, hvor der er et reelt offer, vi er optaget af. Det glæder os, at det med lovforslaget bliver strafbart at bruge pornomodeller under 18 år. Her er der et offer for voksnes pædofili, som vi føler et ansvar for at beskytte imod.

Vi synes, det er rigtigt at hæve aldersgrænsen fra den seksuelle lavalder på 15 år op til de 18 år, hvor man er myndig og har den større modenhed, der efter vores opfattelse behøves for at overskue konsekvenserne af et valg som pornomodel. Forslaget ligger i øvrigt i klar forlængelse af, at vi i 1999 gjorde det strafbart at være kunde hos prostituerede under 18 år.

Udbredelse af børnepornografi har fået uændede muligheder med informationsteknologiens udvidelse. Internettet er således blevet både en skueplads og et handelsmarked for disse usømmelige billeder.

Lovforslaget forholder sig til denne udvikling ved at udvide bestemmelserne om børnepornografi, sådan at det ikke kun er erhvervsmæssig udbredelse, men at også udbredelse til en bredere kreds i al almindelighed, f.eks. på Internettet, bliver strafbar. Strafferammen for dette udvides desuden fra maksimum 6 måneder til maksimum 2 år.

Derudover sker der også en udvidelse af det strafbare område i forhold til, at man ikke nødvendigvis skal besidde billedmaterialet i god gammeldags forstand, men blot det, at man mod vederlag har opsøgt børnepornografi er strafbart, og strafferammen for besiddelse udvides fra bøde til under skærpende omstændigheder at kunne idømmes op til 6 måneders fængsel.

For Socialdemokratiet er det naturligt at forholde sig til informationsteknologiens muligheder også i denne henseende, og vi er meget tilfredse med, at der med lovforslaget tages håndfast fat.

For at disse ændringer skal have nogen effekt, er det lige så væsentligt, at vi indretter ef-